

КОМУНІСТИ — АКТИВНІ БІЙЦІ ПАРТІЇ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ
XXXIII

№ 30 (907)
22 ЛИСТОПАДА
1967 р.

Ціна 2 коп

СЬОГОДНІ — ЗВІТНО-ВИБОРНІ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ УНІВЕРСИТЕТУ

В обстановці ділової активності, з партійною принциповістю обговоримо підсумки нашої роботи, викриємо недоліки, намалюємо шляхи їх усунення.

Великі завдання, що стоять перед нашим вузом, вирішимо якнайкраще!

ВАЖЛИВА ПОДІЯ

СЬОГОДНІ — звітно-виборні партійні збори університету. Це — важлива подія не тільки в житті комуністів, але й всього колективу нашого орденосного вищого учбового закладу.

Весь звітний період парторганізація і колектив університету працювали під могутнім впливом історичних рішень XXIII з'їзду КПРС. Втілюючи рішення з'їзду в життя, наша партійна організація нагромадила чималий досвід внутріпартійної і масово-політичної роботи. І сьогодні на зборах треба глибоко проаналізувати цей досвід, все нове в роботі партійних організацій факультетів та установ, зробити належні висновки на майбутнє.

Учасники зборів повинні повести розмову про те, як факультетські партійні організації підвищили свою боєвитість, як підняли людей на виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 50-річчя Радянської влади, як вели боротьбу за високу успішність студентів.

Звичайно ж, комуністи не можуть, не мають права закривати очі на недоліки, які ще є в діяльності факультетів, установ і університету в цілому. Ці недоліки слід викрити і намалювати заходи для їх усунення.

Треба думати, що учасники зборів поведуть цю розмову з врахуванням того, як комуністи виконують свої зобов'язання, покладені на них Статутом партії, як вони ведуть організаторську і виховну

роботу, як виконують свій службовий обов'язок.

Важливе місце на наших звітно-виборних зборах посядуть питання ідеологічної роботи. Комуністи уважно проаналізують стан політичної агітації і пропаганди, постановку виховання членів університетського колективу в дусі високої революційної пильності, радянського патріотизму, пролетарського інтернаціоналізму і дружби народів.

На зборах комуністи повинні звернути особливу увагу на ідейне загартування і творчий ріст наших учених, на те, як партійні організації сприяли досягненню ними кращих результатів в науковій роботі, впровадженню цих результатів у виробництво.

Не залишайтеся на зборах поза увагою і внутріпартійне життя і перш за все питання підвищення боєздатності парторганізацій факультетів та установ, розстановки і виховання кадрів, перевірки виконання партійних рішень.

Звітно-виборні партійні збори завжди проходили у нас організовано, подільовому. Немає сумніву в тому, що і цього року збори пройдуть на високому ідейному і організаційному рівні, що буде вироблено таке рішення, виконання якого дозволить найкращим чином вирішити великі завдання, що стоять перед партійною організацією і всім колективом нашого орденосного університету.

Л. КАЛУСТ'ЯН,
секретар парткому ОДУ.

НА ШЛЯХУ ДО ЖОВТНЯ ВСЕСОЮЗНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

ЧОТИРИ дні в університеті проходила всесоюзна наукова конференція, присвячена 50-річчю Радянської влади. Тема конференції — «Пролетаріат Росії на шляху до Жовтня 1917 року».

Конференція проводилась Інститутом історії АН СРСР, науковою радою з комплексної проблеми «Історія Великої Жовтневої соціалістичної революції», міністерствами вищої і середньої спеціальної освіти СРСР та УРСР та нашим університетом.

Всесоюзну конференцію відкрила секретар Одеського обкому КП України Л. В. Гладка. Гостей — учасників конференції — сердечно вітав ректор університету професор О. І. Юрженко.

На пленарному засіданні виступили академік І. І. Мінц, член КПРС з 1908 року Ф. С. Григор'єв і член КПРС з 1917 року А. К. Романов.

В перший день були заслухані доповіді: доктора історичних наук М. С. Воліна (Інститут історії АН СРСР) — «Ленінське вчення про гегемонію пролетаріату», доктора історичних наук П. В. Волобуєва (Інститут історії АН СРСР) — «Пролета-

ріат — гегемон соціалістичної революції», кандидата історичних наук Д. М. Щербакова (Одеський університет) — «В. І. Ленін про шляхи виховання пролетаріату як гегемона визвольного руху», доктора історичних наук Ф. Є. Лося (Інститут історії УРСР) — «Етапи формування пролетаріату Росії», кандидата історичних наук Ю. І. Кір'янова (Інститут історії АН СРСР) — «Облік російського пролетаріату», кандидата історичних наук В. Ф. Шишкіна (Ленінград) — «Формування революційної моралі робітничого класу Росії», доктора історичних наук Л. М. Іванова (Інститут історії АН СРСР) — «Пролетаріат і царизм».

Наступного дня учасники конференції продовжили роботу в двох секціях. Одну з них по темі «Гегемонія пролетаріату у визвольному русі» очолили доктори історичних наук П. В. Волобуєв (Москва), К. Д. Петряєв (Одеський університет) та Ф. С. Горовой (Перм). В другій секції по темі — «Морально-політичний і культурно-побутовий облік пролетаріату на різних етапах визвольного руху» — керівники доктор історичних наук М. Ю.

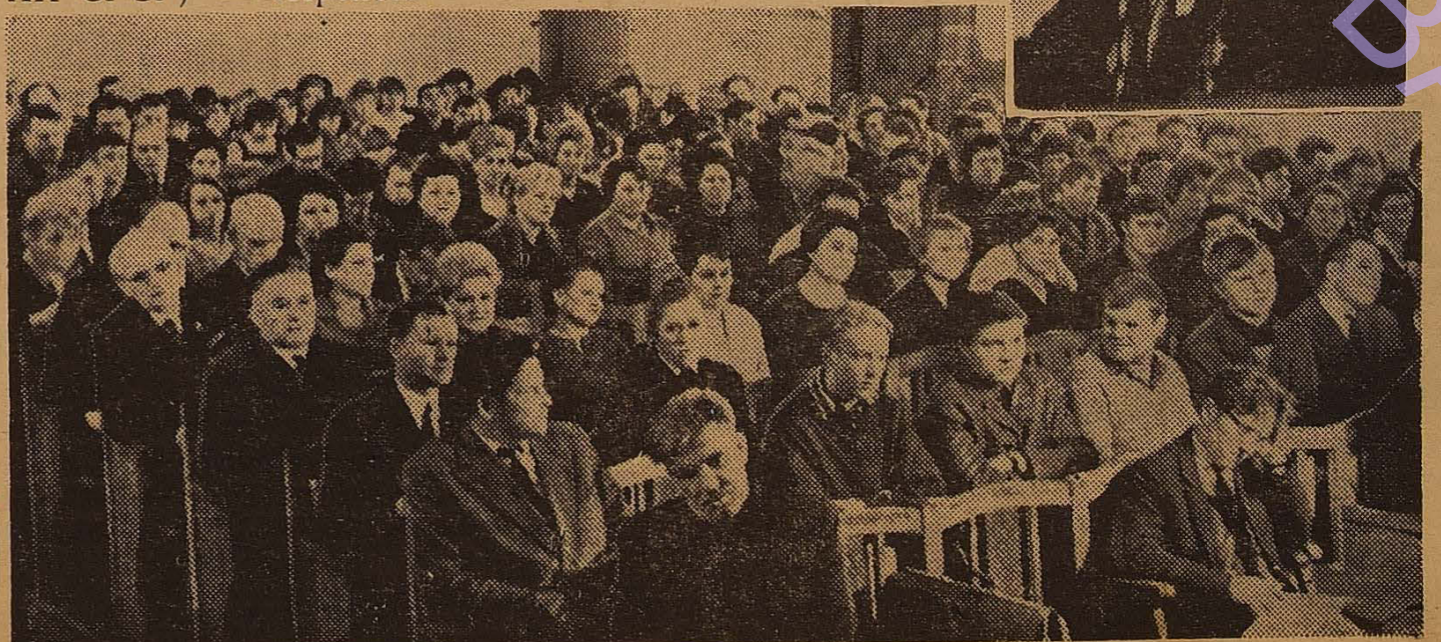
Раковський (Одеса) та кандидати історичних наук В. В. Адамов і К. М. Тарновський.

На засіданнях секцій було заслухано понад 80 доповідей. З доповідями виступило багато вчених нашого університету, зокрема, тт. Першина, Некрасов, Штернштейн, Петряєв, Воробей, Сизоненко, Калюжко, Бельфор, Сенченко та інші.

В роботі конференції крім москвичів, ленинградців, киян та одеситів взяли участь вчені 25 міст країни.

Учасники конференції у вільний час здійснили екскурсії по пам'ятних місцях міста-героя, побували в театрах Одеси.

НА ФОТО: учасники конференції на пленарному засіданні. Справа — виступає член партії з 1917 року А. К. РОМАНОВ.

Звання кому-
ніста багато
до чого зо-
бов'язує. У комуністів
немає ніяких особли-
вих прав, крім одного,
бути завжди попереду,
бути там, де важче.

БУТИ ЗАВЖДИ ПОПЕРЕДУ!

ЙОГО ДЕВІЗ

ДЕСЯТЬ років тому на пер-
ший курс фізичного фа-
культету вступив Михайло Чесно-
ков.

Захопленість наукою, відмінне
навчання не заважали Чеснокову
бути в гущі факультетського жи-
ття, з вогником виконувати комсо-
мольські доручення. І коли Чесно-
ков закінчив університет, вчена ра-
да рекомендувала його для вступу
до аспірантури.

Настав час ще інтенсивнішої на-
укової роботи. Дослідження про-
ходили успішно. Михайла Чесно-
кова посилають на стажування
в США. Вихованець нашого уні-
верситету гідно представляв рад-
янську науку в одному з найкращих
університетів Америки (Берк-
лі).

Завершення наукового стажу-
вання співпало з закінченням у М.
Чеснокова кандидатського партій-
ного стажу. Після повернення на
Батьківщину Михайло Чесноков
стає членом КПРС.

На кафедрі теплофізики моло-
дий комуніст наполегливо продов-
жує свої наукові пошуки. І ось
напередодні славного 50-річчя Ра-
дянської влади М. М. Чесноков
блискуче захистив дисертацію.

Безсумнівно, підготовка дисер-
тації, викладацька робота, займа-
ли дуже багато часу, але все ж
комуніст Чесноков не міг стояти
збоку від життя факультету, уні-
верситету. Він веде велику громад-
ську роботу. Енергійність, принци-
повість, висока ідейна перекона-
ність приносять йому повагу ко-
лег. Комуністи фізичного факультету
обирають його секретарем
партійної організації.

Бути попереду, завжди показу-
вати приклад у виконанні своїх
службових і партійних обов'язків
— ось девіз комуніста.

В. ГЛУХОВ.

В партійних організаціях нашого уні-
верситету пройшли звітно-виборні
партійні збори. На них комуністи всебіч-
но обговорили підсумки партійної роботи

в ювілейному році. Накреслили завдання,
які належить вирішити.

Звіт про одні такі збори ми і друкуємо
нижче.

ТАК ЙШЛА РОБОТА

НЕ ТАК ДАВНО на історич-
ному факультеті відбулись
звітно-виборні партійні збори. Во-
ни пройшли організовано, з підне-
сенням і по-діловому. Комуністи
підбивали підсумки своєї роботи в
ювілейному році, накреслювали
подальші рубежі, визначали най-
ближчі завдання.

У звітній доповіді секретар парт-
бюро факультету доцент В. Нем-
ченко підкреслив, що в своїй дія-
льності партійна організація фа-
культету керувалась рішеннями
XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду
КПУ, Постановою ЦК КПРС від
4 січня 1967 року «Про підготовку
до 50-річчя Великої Жовтневої со-
ціалістичної революції», Постановою
ЦК КПРС і Ради Міністрів
СРСР «Про заходи по поліпшен-
ню підготовки спеціалістів і удос-
коналенню керівництва вищою і се-
редньою спеціальною освітою в
країні», Постановою ЦК КПРС
«Про заходи по дальшому розви-
тку суспільних наук і підвищенню
їх ролі в комуністичному будівни-
цтві».

Доповідач розповів про ті різ-
номанітні форми, які використовували-
сь в роботі для того, щоб ак-
тивізувати діяльність партійної ор-
ганізації і щонайкраще вирішити
завдання дня.

Особлива увага, говорив допові-
дач, приділялась роботі партійних
груп, турботі про їх авангардну
роль в навчанні. Партборги груп си-
стематично звітували на партбюро
про навчання і громадську роботу
молодих комуністів, про те, як во-
ни виконують партійні доручення,
особистим прикладом впливають
на комсомольців.

Не стояло партбюро збоку і від
навчальної роботи. Всі зусилля бу-
ли спрямовані на те, щоб домог-
тися високої успішності студентів.
І треба сказати, що це завдання
було вирішене. Студенти історич-
ного факультету виконали свої со-
ціалістичні зобов'язання, взяті на
честь 50-річчя Радянської влади.

Особливо добре потрудились чет-
верокурсники. На цьо-
му курсі сто-
процентна успішність. Тут
чотири від-
мінники на-
вчання.

Помітно виросла успішність і на
факультеті. Якщо в результаті літ-
ньої сесії за 1965/66 навчальний
рік успішність по денному навчан-
ні складала 82,2 процента, то в
літній сесії цього, ювілейного ро-
ку, вона підвищилась до 95 про-
центів.

Радісно відзначити, що приклад
студентам в працелюбстві, старан-
ному навчанні показують комуні-
сти. В літній сесії не було жодно-
го, хто б не встигав. Майже всі
студенти-комуністи вчаться тільки
на «добре» та «відмінно».

Комуністи факультету ведуть вели-
ку наукову роботу. Активну
участь брали вони в підготовці і
проведенні республіканської на-
укової конференції з проблеми
«Питання Великої Жовтневої со-
ціалістичної революції в радянсь-
кій і зарубіжній історіографії».
Успішно пройшла I всесоюзна сту-
дентська наукова конференція з
проблеми «Традиції Великого
Жовтня — могутня зброя комуні-
стичного виховання».

Про плідну наукову роботу на
факультеті свідчить і той факт, що
в нинішньому ювілейному році
члени КПРС К. Петряєв, М. Ра-
ковський та С. Мельник захистили
докторські дисертації.

Однак, партбюро, зазначив до-
повідач, не зуміло забезпечити
планомірну діяльність НСТ фа-
культету, активізувати наукову ро-
боту студентів.

Потім доповідач говорив про
політико-виховну роботу, про стан
партійної освіти, про ідейну за-
гартованість комуністів.

Доповідач підкреслив необхід-
ність надання більш дійової до-
помоги редколегії стінгазети «Істо-
рик».

Учасники зборів всебічно обго-
ворили звітну доповідь.

Комуніст К. Петряєв в своєму
виступі зупинився на діяльності
НСТ факультету. Він відзначив,
що партбюро недостатньо допо-
магало НСТ налагодити свою дія-
льність. Тільки цим можна пояс-
нити не досить високу якість сту-
дентських наукових робіт.

Потім К. Петряєв зазначив, що
в університеті все ще не вирішене
питання з публікаціями наукових
досліджень, що потрібно налаго-
дити випуск «Вчених записок
ОДУ».

Комуніст Л. Кисловський наче-
то продовжив виступ К. Петряєва,
він говорив про потреби НСТ. По-
тім відзначив, що всесоюзна сту-
дентська конференція пройшла ус-
пішно, він сказав, що слід опублі-
кувати тези доповідей, подані на
дану конференцію.

У своєму виступі комуніст В.
Єремєєв розповів про успіхи ко-
муністів і комсомольців четверто-
го курсу, про ту допомогу, яку на-
дали партгрупі курсу партійне бю-
ро та агітатор, член КПРС, доцент
П. Воробей.

Про велику роботу лекторської
групи факультету розповів Т. Тка-
ченко.

Комуніст Орлов зупинився в
своєму виступі на завданнях, які
ще не вирішені партійною групою
першого курсу.

Декан факультету доцент З.
Першина відзначила як позитив-
ний факт вирішення питання про
п'ятирічне навчання. На факультеті,
сказала З. Першина, провадиться
зараз велика робота по підго-
товці до переходу на новий на-
вчальний план.

Потім виступаюча відзначила,
що на факультеті значно підвищи-
лась успішність.

Необхідно в той же час більше
приділяти уваги питанню залучен-
ня найбільш здібних студентів до
роботи за індивідуальними плана-
ми, більше турбуватися про якіс-
ний підбір і підготовку аспірантів.

З. Першина зупинилась також
на стані наукової роботи, під-
кресливши, що на факультеті до-
моглись реальної комплексності її.

На закінчення З. Першина зно-
ву і знову підкреслила життєву
необхідність створення при ОДУ
видавництва, повернення нашому
університету друкарні.

В роботі зборів взяв участь сек-
ретар парткому ОДУ Л. Х. Калу-
стьян.

Партійні збори позитивно оці-
нили роботу партбюро в звітному
періоді і прийняли розгорнуте рі-
шення, в якому визначені важли-
ві завдання партроботи на фа-
культеті.

М. ГОЛОВАТИЙ,
член КПРС, студент третього
курсу історичного факультету.

ЇХ ОБРАНО СЕКРЕТАРЯМИ

НА перших засіданнях но-
вих складів партбюро
секретарями партійних органі-
зацій обрано: біологічний фа-
культет — В. Губського; фізич-
ний факультет — М. Чесноко-
ва; географічний факультет —
Ю. Амброз; факультет інозем-
них мов — М. Мудесіті; філо-
логічний факультет — Ю. Касі-
ма; механіко-математичний фа-

культет — К. Норкіна; юридич-
ний факультет — А. Федорова;
хімічний факультет — А. Ен-
нана, історичний факультет —
В. Немченка. Секретарем парт-
організації суспільних наук об-
рано С. Столяра, наукової біб-
ліотеки — І. Каракозову, рек-
торату — С. Сергійчика, Об-
серваторії — Д. Шиліна, а май-
стерень — В. Доменка.

ДУША КОЛЕКТИВУ

НА ФАКУЛЬТЕТІ Валерія
Гребньонкіна знають давно.
Знають як відмінника навчання,
ленінського стипендіата, дисциплі-
нованого громадського діяча.
Знають ще комсомольцем, до при-
зову в армію.

Провчившись два роки, Валерію
довелось перервати навчання, щоб
виконати перед Батьківщиною
громадянський обов'язок. Він став
солдатом.

Два роки тому Валерій повер-
нувся до рідного вузу. Збагачений
життєвим досвідом, В. Гребньонкін
після трьохрічної перерви знову
береться за підручники. І, незва-
жаючи на те, що спочатку було
нелегко, комуніст Гребньонкін скла-
дає свою першу післяармійську
сесію на «відмінно». І його знову
утверджують ленінським стипенді-
атом.

Валерій Гребньонкін скрізь попе-
реду. Він — приклад і авторитет
для своїх товаришів. Цього року
їздив в складі нашого універси-
тетського будівельного загону на
будову країни. І там він працю-
вав чесно, з вогником...

Таких, як Валерій Гребньонкін,
шанують, поважають і люблять,
бо вони — душа колективу.

К. НОРКІН.

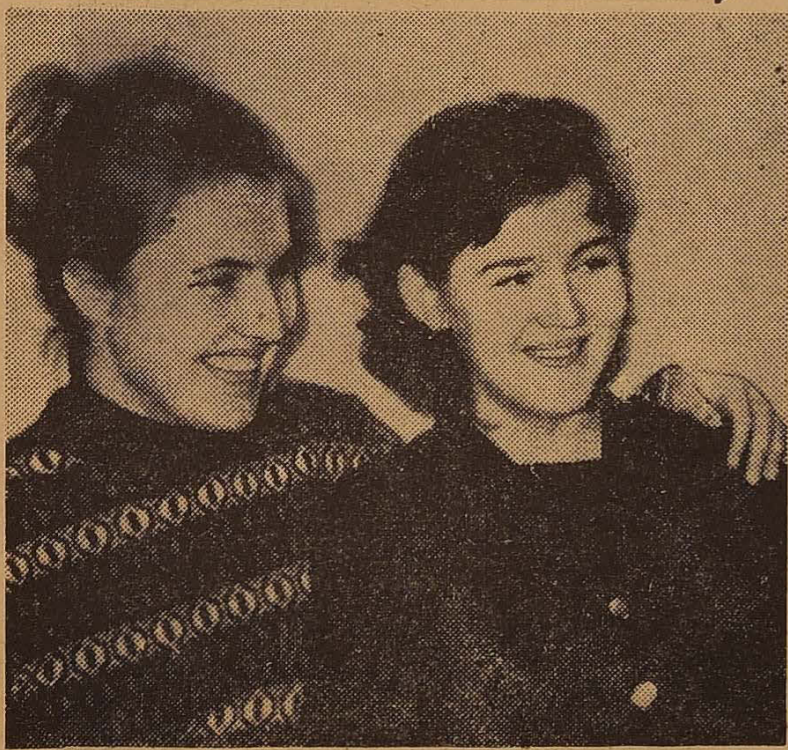
ВІІЗНІ СЕСІЇ

КАФЕДРА історії СРСР нашо-
го університету разом з то-
вариством «Знання» в передсвят-
кові дні організувала виїзні жовт-
неві сесії.

Така сесія відбулась в Біляївсь-
кому районі. Тут перед інтеліген-
цією з доповіддю про славне 50-
річчя Радянської влади виступив
доцент П. Чухрій. Доктор історич-
них наук М. Раковський зробив
довідку на тему: «Ленін і Жов-
тень», а доктор історичних наук
С. Мельник — «Жовтень на півдні
України». Про аграрний рух на
півдні України в 1917 році розпо-
вів присутнім доцент В. Немченко.
Про викладання історії на сучас-
ному етапі говорив доцент А. Нек-
расов.

В роботі цієї виїзної сесії взяли
участь завідуючий обласним від-
ділом народної освіти т. Лозовсь-
кий і заступник завідуючого від-
ділом вузів обкому КП України
т. Сахно.

Така ж виїзна сесія відбулась і
в Центральному районі м. Одеси.

Успіхами в навчанні зустрічає свято Жовтня сту-
дентка-комуністка п'ятого курсу біологічного факультету
Л. БОЖІЯ (на фото — зліва).

НЕЗГАСНИЙ ВОГОНЬ

**У ВЕЛИКОМУ АКТО-
ВОМУ ЗАЛІ ВІДБУ-
ДЕТЬСЯ ХХІІ ЗВІТНО-
ВИБОРНА КОМСОМО-
ЛЬСЬКА КОНФЕРЕН-
ЦІЯ ОДУ.**

БРАТИ НОВІ РУБЕЖІ

М ИНУЛИЙ рік був особливо відповідальним. Кожен з студентів-істориків приклав максимум зусиль, щоб гідно зустріти славний ювілей Радянської влади, принести йому подарунок. І комсомольці домоглися свого. Свідченням цьому є підвищення успішності на факультеті на 13 процентів.

Протягом року регулярно працювала художня самодіяльність, організовувались найрізноманітніші культурно-масові, спортивні заходи. Підтримувались тісні шефські зв'язки. Комсомольці нашого факультету взяли найактивнішу участь в соціалістичному змаганні на честь 50-річчя Радянської влади.

Про все це йшла мова на звітно-виборних комсомольських зборах факультету, які щойно відбулись. У виступах комсомольців лунав заклик не зупинятись на досягнутому, а брати нові рубежі в навчанні та громадському житті.

Ф. АКІМОВ.

ДРУЖБА

РАДІСНИМИ були листопадові дні ювілейного року для п'ятикурсників-органіків хімічного факультету. А радіти було чому. Адже зустрічали вони 50-річчя нашої держави добрими ділами, відмінним навчанням.

Хороше на душі, радісно за себе, за товаришів, таких щирих, добрих. Адже тільки тому, що тут такі хороші, готові на все, щоб було добре товаришеві, люди, вони зуміли завоювати право називатися кращою академгрупою імені 50-річчя Великого Жовтня.

В лабораторіях проходять п'ятикурсники переддипломну практику. 17 спаяних, дружних юнаків і дівчат, невтомних трудивників. Разом вони скрізь. Навіть працюючи на різних кафедрах інституту в Москві,

БАГАТО згадували радянські люди в дні Велико-го національного свята нашої країни. Горде, мужнє покоління професіональних революціонерів, загартованих в горнілі підпільної боротьби комуністів, комсомольців двадцятих років встає сьогодні в заग्रаві залпу «Аврори»; перемог під Цариним і Перекопом, героїки Магнітки, Кузнецькбуду та Дніпрогесу. Це живий літопис історії, наша слава, гордість і честь.

В нашій уяві проходять будні та свята могутньої Вітчизни.

Перед нами розкриваються долі бійців революції і громадянської війни. А головне — ми, молоде покоління, студенти ювілейного року, все глибше і глибше пізнаємо суворий і радісний світ, розуміємо велич подвигу, звершеного народом.

Ми гортаємо сторінки історії. В літопису країни кононада сімнадцятого року і перші Ленінські декрети, стійкість комуністів і безсмертя тих, хто своєю мужністю та сміливістю захистив наше щастя. В ньому скромний і такий героїчний труд робітників, селян та інте-

лігенції. В ньому патріотизм і безмежна любов до Батьківщини Зої Космодем'янської та Олександра Матросова. Хіба можна забути це?

Подвиг революційного покоління сяє у віках. Він надихає, множить силу і творчу енергію. Ми все пам'ятаємо, свято бережемо славні традиції наших дідів та батьків, ми вірні їм і непохитні у своїй вірі.

Вогонь, запалений в роки революції, горить, підіймає на боротьбу всіх чесних людей світу. Це вічний вогонь життя, дерзання та світлої мрії. Ми

приймаємо естафету, факел революційного полум'я, символ неперорного єднання поколінь.

Нам Партия заповідає:

Все завоеванне нами

Вы честно будете хранить.

Вдумаєшся в ці слова і серце повніться щастям, великою вірою та нездоланною силою, бо ніщо не забуто, ніщо не розгублено. Вогонь революції — незгасний.

Лариса ДУЗЬ,

студентка першого курсу філологічного факультету.

ХРОНІКА КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

першому курсі. Обрано курсовий комсомольський актив.

Комсомольці включились в роботу, беручи активну участь у всіх заходах, що проводяться на факультеті і в університеті.

А. МАКАРОВ.

НЕЩОДАВНО відбулись звітно-виборні збори у комсомольців механіко-математичного факультету.

З доповіддю виступив секретар бюро ЛКСМУ факультету Микола Мальований.

Комсомольці обговорили питання успішності, дисципліни і побуту. Обрано новий склад комсомольського бюро, який знову очолив М. Мальований.

В роботі зборів взяв участь представник ЦК ВЛКСМ Леонід Сілков.

С. ЮЛЬЄВ.

МОЛОДІ ЛЕКТОРИ

ЦЬОГО року відбудеться другий випуск школи молодого лектора. І, незважаючи на те, що школа існує не так уже й давно, вклад її в загальну справу кималий. Випускники школи непогано себе зарекомендували. Це видно з кималію кількості відгуків про їх лекції і запрошення прочитати це.

Особливо продуктивно працювали в цьому році історики.

Школа об'єднує представників всіх курсів, факультетів. А це особливо важливо. В цьому році вдруге буде випущено лекторів та пропагандистів, які віллються в ряди членів товариства «Знання». Хотілось би, щоб школа з року в рік міцніла і мужніла.

С. АЛЕКСЕЄВ,

студент четвертого курсу фізичного факультету.

над різними темами, вони збирались потім, щоб поділитись враженнями, розповісти товаришам про лабораторії, роботу. Ходили в театри, щоб потім всім разом обговорити ту чи іншу виставу, посперечатись. Разом ходили по Москві, бували в музеях, пам'ятних історичних місцях столиці.

Про все це хіміки говорять захоплено, видно, що то були незабутні дні, дні, які залишаться в пам'яті назавжди.

Очевидно не дарма всі вони привезли до Одеси тільки «відмінно» з виробничої практики, не дарма їх запрошували приїжджати до Інституту органічної хімії АН СРСР на переддипломну практику.

А після Москви — школа.

Зовсім інші завдання вже стояли перед ними. Треба було стати вчителем, передати дітям те, чому тебе навчили, що ти взяв за роки, проведені в вузі. І тут п'ятикурсники довели, що вони вміють трудитися, вміють любити свою справу, вміють бути послідовними і довести розпочату справу до кінця.

Практика в школі пройшла щонайкраще. Майже всі — «відмінно» принесли в своїх характеристиках.

Комсорг групи К. Ярмоленко не замислюється називає прізвища тих, хто провів практику з дуже високою оцінкою. Це — В. Герасименко, В. Мамонтов, Г. Кожухова, О. Мельник та інші. Розповідає вона і про велику позакласну роботу, прове-

дену в школі. Довго згадуватимуть школярі своїх невтомних вчителів-практикантів. Адже в пам'яті їх назавжди залишились і екскурсії на хімічні підприємства міста, і цікаві стенди, виготовлені за допомогою практикантів.

...Багато хорошего про групу органіків п'ятого курсу сказав і декан факультету О. В. Богатський.

— Ця група — особлива, — означає Олексій Всеволодович. — Досить тільки сказати, що О. Зеркаленков, З. Косолапова, Л. Базилевський, Ю. Гавсевич працюють в гуртку органічної хімії з першого курсу. Велику наукову роботу веде Л. Альошина. Вона виступатиме з доповіддю і на студентській

конференції. Отже, майже всі студенти групи беруть участь в науковій роботі з перших днів перебування в університеті.

Крім того, Олексій Всеволодович багато розповідає про п'ятикурсників-органіків як громадських діячів, які вміло поєднують навчання з громадською роботою.

Взаємодопомога, увага до товариша, готовність допомогти йому в будь-який момент і дали змогу групі вийти переможницею в змаганні. В тісній дружбі — запорука її успіху.

...Вони в університеті останній рік. Через рік вони вже працюватимуть. Але справи їх, все те хороше назавжди залишиться тут, в стінах рідного вузу.

Щастя вам, друзі, на порозі нового життя!

Л. ШВИДЧЕНКО.

На фото: студенти з групи п'ятикурсників-органіків хімічного факультету.

ЗДРАСТУЙ,

68-ма

Під нами повільно плывуть відроги сивого Уралу. Вони з'являються у вікнах хмар і залишаються позаду. А ми тримаємо курс на півострів Ямал, на мис Кам'яний.

Вже позаду залишилось чотири тисячі кілометрів залізниці і тепер від Воркути ми підступаємо до полярного кола. Ми — студентський будівельний загін ОДУ. Пізніше нас називатимуть найпівнічнішим загonom в Союзі. Але зараз ми ще в дорозі. Зараз ми ще просто студенти.

Так, багато серед нас вже не новачків. Одні вже побували на цілині, інші — в тайзі. А декому все це вперше: і студзгін, і тисячі кілометрів за плечима, і нелегка робота будівельника. Ми — «Горизонт». Це — ім'я нашого загону. І воно якесь поетичне, воно кличе туди, де край землі, де народжується новий день з сотнею турбот, прикростями і перемогами.

На плечі командира загону А. Гордона і комісара Б. Дмуховського лягла величезна відповідальність: в їх руках наше життя. Вони відповідають за кожен наш вчинок, вчинок сімдесят чотирьох членів загону. Вони мусять влаштувати справи з житлом, харчуванням; треба буде розбити людей на бригади, поставити перед ними завдання; доведеться вимагати і вимагати, не шкодуючи себе та інших, і треба все це робити швидко і вмільо. І вони справляються зі своїм нелегким завданням. У них будуть надійні помічники: О. Гиль, М. Корсунь, В. Баєвський, Д. Білоус, О. Макогон, М. Бойко, Б. Рупчев, А. Залізний. Ці юнаки стануть бригадирами і просто відмінними трудівниками і товаришами.

Коли вийде «Каникула» і коли в «Красном Севере» з'явиться сторінка «Север—Юг», членів загону назвуть бійцями. Напевне, це дуже сильно для нас. Але так назвуть. Не тому, що над головою кулі, але тому, що ми начебто на передовій лінії боротьби з пустинною тундри. І для цього ми розлучилися з Одесою. Розлучилися з теплом моря, щоб випробувати тепло нових зустрічей, щоб знайти друзів, щоб будувати людям, щоб слово «романтика» це довелося шукати в тлумачних словниках.

І ось вперше в житті я ступаю на заполярну землю. Чулимось від близького подиху Льодовитого і згадуємо далекий південь.

Обська губа ще скована льодом, червневим льодом. До горизонту — холодна рівнина

тундри. Сірі будинки селища непривітно мовчазні. Але ми — не туристи. Ми приїхали, щоб будувати. За короткий строк (два місяці) необхідно збудувати лазню на 30 місць з пральною і перукарнею, три склади, необхідно прокласти кожухи теплотраси, оштукатурити склади, гараж, котельні і т. д. Після нас прийдуть сюди геологи. Колись це селище, може, стане містом. І ми пишатимемось, що серед перших будівельників його були і ми.

Нехай непривітна сіра тундра, нехай непривітні мовчазні будиночки. І все ж:

Здрастуй, 68-ма паралель!

ТРУДОВІ БУДНІ

Ось ми і на мисі Кам'яному. Вже під Воркутою мені не давала спати біла ніч. І ніхто не спав. Було незвично і дивно. Ми зібralися в одному з купе і стихійно почали складати пісню загону. В ній були і хмари, і нельотна погода, і комарі, які летять на бриючому. Були і такі слова:

Маршрути неznестные к далекому горизонту нам проложити придется сквозь топи и туман. У Каменного мыса палатки развернем мы. Хлестать нас будет ветром соленый океан.

І ось ми на мисі Кам'яному.

Обіймаємо — кожен себе. Так тепліше. Хапаємо речі, вантажимо у самоскид. А самі — в ЗІЛ-151. Картузики пониже, повище — коміри. «Ех, жаль, рукавиць не захопив, — думаю. — Та й шарф не завадив би».

Дехто з переможним виглядом натягує шапку-ушанку. Всі вголос заздрять.

Кузов ЗІЛ-а покрито брезентом. Хоча вітру немає. І за це спасибі. Кузов повний. Здається, тепліше стало. «Запам'ятавуй дорогу назад! Нехай валянки висилають!» — жартують хлопці. «І грілочку б...» — говорить хтось задумливо.

Сміх. Знаємо, що це за грі-

лочка. А тут, брат, сухий за-кон.

— Виходьте, — кричить шофер. — Приїхали!

Праворуч — вода, ліворуч — теж і лід, лід.

Вся Обська губа в льодові. Біля берега — чорне тіло баржі. А ось і наш будинок. Його щойно закінчено. В ньому ще купи сміття. І штукатурка мокра. Від пальців борозни залишаються.

По сигналу захоплюємо кімнати. Добре, коли кімната з плитою. Мої сусіди — Боря Демчинський, Віктор Єремеев, Віктор Остапенко, Віктор Білецький. І у нас — плита.

Насувається ніч. Але ніхто не лягає. Тому що — над головою сонце. Наша перша заполярна ніч. Ніч, як день.

Вранці оглядаємось уважніше. Жодної деревинки. Тільки сірі будинки. Їх всього сім. На деяких вікнах — занавіски — там старожили. А інші вікна ще без стекол. І тундра до горизонту. І холода.

«Ну, в Мошкіно був просто рай. Комарі — але зате «Ташкент» — це думка тих, хто побував торік в тайзі. Це — думки вголос.

А наша редколегія вже взялась за роботу. Сергій Мефодовський — спецкореспондент і коректор, Боря Демчинський — художник.

Перший номер «Горизонта», нашої газети, було озглавлено: «День перший». Найметушливіший день.

А через два дні, 1 червня, весь загін взявся за будівництво об'єктів.

Прорито перші траншеї для фундаменту, поставлено перші стовпи для нашої ідальні. Траншеї не глибокі — сантиметрів 40—60. Глибше не вкопаєш — лопати безсило відскакують. Глибше — вічна мерзлота. В траншею кладуться довгі колоди, на них будуть встановлені «подушки», а зверху — ще обв'язка, ще одна, і тоді тільки можна буде приступити до підлоги і стін.

Загін розбито на бригади. Бригади Миколи Корсуня, Олексія Макогона, Андрія Залізного будують склади, Саня Гиль очолює будівельників лазні; Діма Білоус — на гаражі, В. Баєвський — на чолі шгу-

катурів загону; Вітя Бродовський — бог у вантажників; і бригада Віктора Єремеева прокладає утеплення теплотраси.

Робота, як то кажуть, закипіла. А інакше — потяглися трудові будні. Будні з десятигодинною роботою, з бравим пробудженням і ранковою лінійкою, з суперечками і успіхами.

23 липня випущено «Блискавку». Бригада Олексія Макогона зобов'язується... Ми вітаємо...

Так, вони зобов'язуються здати об'єкт (склад) до 4 серпня. «Ми будемо працювати по 12 годин, — говорять макогонівці, — але слова дотримаємо! Ми...». Штукатури не витримали: «А ми не гірші. Ми відштукатуємо вдвоє швидше!».

Так народилось змагання. Без директиви. Народилось раптом, викликане ентузіазмом людей.

Кожного вечора бригади «підбивали бабки». Це значить — підводили підсумки: що зроблено за день, що необхідно зробити завтра, який матеріал потрібен. І обов'язково заглянуть в бригаду Гиля. Саня Гиль — добрий організатор і знавець своєї справи. У нього є чому повчитися.

Прошло два тижні — і в стовпах, що стояли на фундаменті, і в розпірках вже вималювалися обриси майбутніх стін, дахів, вікон, всього того, що зветься об'єктом.

Напруження сил, зустрічі, суперечки, і успіхи — це здорово. І все це — наші трудові будні.

Не тільки робота. Щоденна, без вихідних. Не тільки робота. Але й зустрічі, зустрічі. Зустрічі з населенням селища, де ми будували.

Це — і табір-супутник для дітей, це і поїздка по краю. Це і концерти у нас, на мисі Кам'яному...

Про один з них я і хочу розповісти.

КОНЦЕРТ

ТАК, це був незабутній концерт. Тепер — ми в ролі артистів. Боря Дмуховський бігає, квапить нас. Швидко, жвавіше, на вас же чекають. А це значить, що в нашій ідальні зібралось все селище і чекає...

Ідальня поруч з будинком, де ми живемо, і я з вікон бачу: двері відчиняються і зачиняються. Це все йдуть та йдуть люди. Я сьогодні теж перший раз в житті — артист. Чую: аплодують. Викликають. А на дворі — дощ. Вітя Панченко і Юра Бас поспішно настроюють гітари. У гітар сьогодні буде гарячий день. Хлопці швидко одягаються. З чемоданів і рюк-

заків витягують білі сорочки, брюки з стрілочками, краватки, і вирішується складне питання: що взути — туфлі чи чоботи. Ура! Є компромісне рішення: чоботи — на ноги, туфлі — в руки. і бігом.

А дощ періщить...

Аплодисменти — і ми на сцені.

Сцена щойно збита і тому деінде доводиться забивати цвяхи. Підлога прогинається. Коли співаєш, то ще нічого. Але коли Миша Верховський пішов у танок, ми здивувалися його відчайдушній хоробрості.

Над головою — цвяхи, а під ногами все ходором ходить. Як цирковий номер. А танець називається матроським.

— Наступним номером нашої програми... — впевнено розпочав Станіслав Марков і ми невпевнено заспівали. Про горизонт, який завжди кличе.

Нарешті, глядачі заплескали в долоні — і я зрозумів, що пісні — кінець.

І знову — гітари.

Виступає тріо: В. Панченко, Ю. Бас, І. Савчук. Вони співають про атланти, яким важко тримати небо. І в залі — ідальні — стоїть уважна тиша. Так, ось ми будемо, будемо... А раптом атланти не втримають, раптом впаде небо і все буде захоронене?! Пісня лунає суворо. Люди згадують пережите і просто прочитане про страшні дні війни.

Ні, атланти мусять втримати! І у них зовсім не кам'яні руки. Живі руки у них. І атлантів — мільйони, і мільйони рук. Це наші руки. І руки всіх, хто бореться за свободу і мир. Небо не повинно впасти!..

— А тепер...—На сцені з'являється Юра Нартов. Його вже знають і посміхаються йому. Звичайно, він розповідає гумореску С. Олійника. Я її чую вже вп'яте. І однаково смішно.

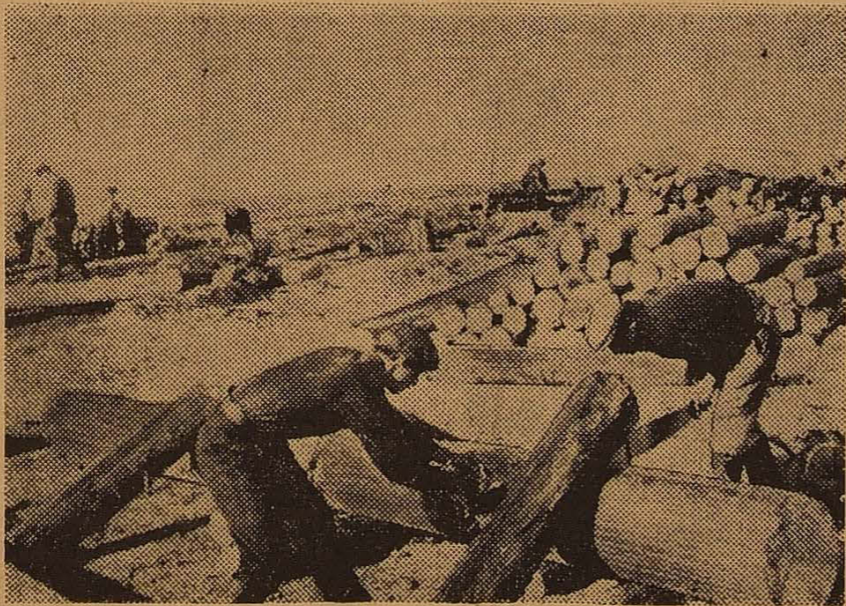
І знову — пісні. Здається ще трохи — і заспівують всі.

Останнім номером була казка про козенятко. Казка для дорослих і куплети до неї не жартівливі. Довелось Борису Краснобаєву виконати її ще раз — на біс.

Але ось концерт закінчено.

ЦЕ — друга наша зустріч з мешканцями-мискам'янями. Перша була офіційною. Вони побажали нам успіху. Ми — їм. І «Маяк Одеси» подарували. А сьогодні — концерт. Незабутній концерт. Незабутній для нас і для них — наших нових друзів. Ми разом виходимо на вулицю. Все ще йде дощ. Але тепло зустрічі і дружні посмішки зігривають нас. А на губі тане лід. Напевне, з цієї ж причини.

В. БАХЧЕВАН,
студент четвертого курсу
історичного факультету.

І ЗАКИПІЛА РОБОТА...